

voor operatie bestemd. Deze kinderen; 3—15 jaar oud, werden in groepen verdeeld: 1°. die een gewicht hadden, dat 10 pCt. of meer hooger was, dan met hun lengte overeenkomt; 2°. die een normaal gewicht hadden of niet meer dan 7 pCt. daaronder waren; 3°. die méér dan 7 pCt. onder de normale verhouding van lengte en gewicht waren. In *Am. Journ. Dis. of Children* 23 : 2, Februari 1922, brengt KAISER verslag uit van het onderzoek. Van de 1200 kinderen, die voor zieke keel- of neusamandelen werden geopereerd, waren 34 pCt. ondervoed (15 pCt. jongens, 19 pCt. meisjes), d.w.z. waren méér dan 7 pCt. onder de normale verhouding tusschen lengte en gewicht; 9—12 maanden later was ondervoeding nog maar bij 15.9 pCt. aan te toonen (5.9 pCt. van de jongens, 10 pCt. van de meisjes). Ofschoon uit het feit, dat 66 pCt. der kinderen niet ondervoed waren, blijkt, dat ondervoeding niet het noodzakelijk gevolg is van zieke amandelen, blijkt uit den duidelijk verbeterden voedingstoestand dat deze zonder twijfel op den voedingstoestand van invloed zijn: de verdeling van de verschillende groepen was:

	Aantal onderzocht.	Meer dan 10 pCt. boven normaalgew.	Normaal of bijna norm.	Meer dan 7 pCt. onder- norm.
Vóór de operatie.....	1200	87	704	409
jongens.....		37	323	185
meisjes.....		50	381	224
9—12 maanden daarna.	1200	124	886	190
jongens.....		57	425	70
meisjes.....		67	461	120

WESLY.

Rhachitis door tekort aan calcium en door tekort aan phosphorus. — In *Journ. Dis. of Children* 23 : 2, Febr. 1922 beschrijven SHIPLEY, PARK, MC. COLLUM en NINA SIMMONDS de door hen bij jonge ratten genomen proeven, toen zij twee jaar geleden tot de overtuiging waren gekomen, dat er tenminste twee verschillende soorten rhachitis zijn. Voedt men ratten met een diët met een tekort aan vitamine-A en bovendien een tekort aan phosphorus, terwijl het calcium-gehalte voldoende is, dan krijgen zij in kamerlicht gehouden rhachitis, maar zij krijgen het ook, als behalve het vitamine-A-tekort in het diët een calcium-tekort is met een voldoende hoeveelheid phosphorus. In het eerste geval vinden zij in het bloed een normaal of bijna normaal Ca-gehalte en een te laag P-gehalte (phosphorus-rhachitis), in het tweede geval een normaal of bijna normaal P-gehalte en een te laag Ca-gehalte (calcium-rhachitis).

In de epiphysair-lijnen wordt kalk afgezet: 1°. als de phosphorus-rhachitis geneest; 2°. als de calcium-rhachitis geneest; 3°. als een omkeerbaar proces (beurtelings afzetten en oplossen) bij de talrijke overgangen tusschen beide vormen, waarbij èn P èn Ca in onvoldoende mate in het bloed voorkomen. Zooals bekend, heeft LOEB gemeend, dat tetanie afhankelijk was van een verbroken evenwicht tusschen het gehalte aan K- en Na-ionen eenerzijds en Ca- en Mg-ionen anderzijds, waarvan de eerste, als de exciteerende, bij een teveel een

overprikkelbaarheid van het zenuwstelsel veroorzaken, die zich als tetanie of spasmophilie uit. SHIPLEY-PARK c.s. meenen nu, dat tetanie in wezen is een reactie van het zenuwstelsel op een tekort aan Ca-ionen, en dat rhachitis de reactie is van het beenderstelsel op een verbroken verhouding tusschen het P- en het Ca-ionengehalte van het bloed. Bij de phosphorus-rhachitis komt tetanie zelden, en dan alleen latent voor, bij de calcium-rhachitis komt tetanie vaker voor, bij de verschillende vormen met èn een P- èn een Ca-tekort in wisselende mate komt tetanie vaak voor. De rhachitis met tetanie wordt genezen door calcium en levertraan of door calcium en zonlicht, de rhachitis zonder tetanie geneest met levertraan of zonlicht met of zonder phosphorus of phosphaten.

Uit hun proeven besluiten SHIPLEY-PARK c.s. dat behalve vitamine A-tekort en P- of Ca-arme voeding en tekort aan zonlicht er nog andere oorzaken voor rhachitis moeten zijn; dat, in het algemeen, elke invloed uitgeoefend in de richting van een, voor rhachitis-gunstige, verbroken verhouding tusschen P- en Ca-ionen leidt tot het optreden van rhachitis en uit den aard der zaak zullen er evenals bij tetanie wel meer dergelijke invloeden zijn. Inderdaad komen bij kinderen met ernstige chronische nephritis interstitialis of ontwikkelingsstoornissen van de nier (BARBER en PATTERSON) en bij kinderen met secundaire anaemie afwijkende rhachitisvormen voor: de eerste berusten op een onvermogen om phosphaten uit te scheiden, de tweede behooren tot de Ca-rhachitis.

WESLY.

De colloïdaal-goud reactie bij poliomyelitis anterior acuta epidemica. — In 1916 beschreef JOHNSTON (*Am. J. Dis. Child.* 12: 112, Augustus, 1916) de colloïdaal-goud reactie bij 4 gevallen van de ziekte van HEINE-MEDIN. In *Am. J. Dis. Child.* 23: 107, Februari, 1922 brengen J. C. REGAN en G. W. H. CHENEY verslag uit, van wat zij bij 74 onderzoeken van lumbaalvocht bij 21 patiënten met deze ziekte gevonden hebben. Van praktisch belang is, dat zij bij elk lumbaalvocht in het acute tijdperk een reactie met colloïdaalgoud vonden en dat de duur van deze positieve reactie samenhang met het acute tijdperk der ziekte. Als dit werkelijk zoo zou blijken te zijn, zou het negatief worden der reactie een aanwijzing zijn om de rust van het acute tijdperk te beëindigen en met krachtige behandeling, met massage, electriseeren enz., te beginnen. Voor de prognose is de sterkte van de positieve reactie of positieve reactie bij sterke verdunning van het lumbaalvocht in de eerste weken van de ziekte niet voldoende afwijkend gebleken bij die gevallen, die doodelijk verlopen zijn. Voor de diagnose achten schrijvers de reactie bij goede uitvoering de betrouwbaarste laboratoriumproef, vooral bij niet-epidemische, atypische gevallen.

WESLY.